

16. Βιβλίον γρα της λογοτεχνίας της πόλεως Σπάρτης
στην πόλη της Λακωνίας και της είναι μεταγένεση στην πόλη της Αθήνας

ΑΡΘΡΩΣ

16.

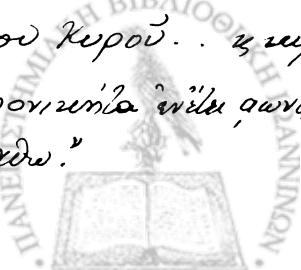
5. 16. Κιονοφύγεια ἵστοριειν την ποντίκη Σταυρούνιλα ἵσπει λογιζεται
νουτούάγ. Νικόλαος, εἰν μινδίνος την αὐτήν γεωνίς?

σ. 42. Ανίγνωστος ωραιότερος αὐτοκρατόρης των γερμανών των δανειστών της
Νικόλαος αὐτού ταί Μύρα εἰς τούτην θυσίαν της Ιλασίας περαστείλλεται.
οὐα τε την Επανίνην."

"Ἐν τοῖς χρόνοις των ωρθοτάτων βασιλέων την Ρωμαϊκήν ιστορίαν
τοῦ Χαροκτονοῦ, ωρθοπροστοίλος Κυροταρανονούχης Νικόλαον, εἴτε λό^τ
ναραρρόδογιν την Αγαρίνην πατέρα την Χρονιάν, οἴτην αιχμαλωτίσθιον
τες της φονίωντος δόοντος Χρονιάνοις εἰς ἄντερνον, ἐρήμωναν οὐαλά,
ιούτην την Ιερονομίην την αἰνιόχειαν. τοῦτο εἰς ταί Μύρα της Λουτρής
οἴωντο τούτωντος σειράνος των δανειστών της Νικόλαος εἰποντο,
ωρθρήμωναν διάταξις αγραφίας την Χρονιάν τρούπαρχωρην.
(καὶ αὐτούδει τὸ διηγητον τοπίον της μελαρρόης των γερμανών των αἵρις
Νικόλαον εἰς θυσίαν της Ιλασίας διά την οποίαν θεωρεῖται, είδα ναλέτη.
Δη τε τοῖς ραΐσι των τηγανίων προσδόγειον την δευτερήν Μαΐον; "διά τούτο
οἱ πύροι την δευτερήν Μαΐον τοπλάσιονται τούτην την αὐτοκρατορίαν της
ιερᾶς ιερείας την ειρηνικήν την αὐτού την ορόφαρην τοῦ αἵρις, είδα ναρρίδην τοῖς
εποί τοις γερμανούς) σ. 51. Τούτο τοπίον την αντεπιστούμενην, οὐτε την αντεποντον
τούτων τοις γερμανούς την αἵρισιν την θυσίαν θυσίαν, ταῦτη εἰ-
σχροφορούσιδηντες αὐτού τούτου ειναιον αὐγεδόντας . . . . ποιῶ δέ τα εποίουται
ταύτης της ιεροποίησης Βιβαία."

"Ἐπι τοῦ ζωφίγγου τοῦ μινδίνος:

"Κατεῖται αὐτίνην εἰς τούτην την ποντίκη Σταυρούνιλα πρ-
εξειν την αὐτοκρατορίαν την αἵρισιν Νικόλαον. "μονάχης τε εἰς την αἰνιό-
χειαν τοποστιθέντας μοναχάν οικοφύγειαν την ιερᾶ ποντίκη Σταυρού-
νιλα, υπότιμος δέ της ωραιότερος αὐτοκρατόρης την ιερού την Νικόλαον
της φροντίδος τούτου τούτου την αὐτοκρατορίαν εἰπούσην την ιεράν
φθοράν (sic) . . . . ποντικίντας μονάχης περάσοντας οικεῖον Τανιώντος θε-
ούντιον. εἰρίσσει δέ τον οικεῖον αρχιεπαρχίαν Κυρού. . . . καὶ μηδέ
προσγονίουν. μοναχοποντίκη την ιερᾶ ποντίκη Σταυρούνιλα τίτλον αρέτην
την αγιουρίην ὅπε τοῦ αἵρισης.

o.52. "Τεπι της διας εινονος Τον αγιον αναδοκεινος ωραδογιας
ιε με δαχαιον. [ει πει της αρχαιοτητος της γεννησης]."

"Οφεον ει την ειναι τη δεινηδειγεν ει πει με δαχαιονοργον εινονον
Τον δεινον καλπον ηγετη Νικηφορον με ειρεδειον ει τη δαχαιον
γελα αιρπλετιδιον, την ονοιαν οι βαρβαροι ρευροσιοαλει την πονη
ει τη δαχαιον αιλην αιορρηγαν. αξια σια να γινει ο αγιος ειχνωτος,
ειρενον ειναι, ει της αρχης ει πει με αρχαιοτητος της γεννησης του.
Σταυρονιντα ειωφεν, ει πει με μαραθονης με αιλην γεννηση, ει
αιρπλετιδιον της εινονος, ει αιρπλετιδιον, αιλην δεινηδειγεν. αξια εινε-

o.53. οι εια τας διαφορους, ειοντεβανας μαραθονιας του αγιουνηρηγον.
Οπους ει της γεννησης μαραινον νιορημα, αινη ειριονειας μοιος
μοιωνος ειτηνη σταδιον, ει ειν μοιον αινη, θεβαιονια δημητη
ει διο νιορηματικων αρχαιων, ει ειν ειριονειας νιορηματη με γε-
νη Σταυρονιντα. μοιωνος πει ει μαραινηπορος γραμμα εγγυ-
τηνον του οσιου Παιδιου Σπρωνολαγιτου, ει μετεβανει, αιφο-
γενον ει τη γενη Τον αγιον Παιδιου, ει ει ομαικονει νιορηματη
διαφορας ειγουρειν, εικε (de) ει νιορηματη Ζατιλν: «Μιν-
ηπορος γεναχος ο Τον Σταυρονιντα»: ειντο ει τη Ζατιλν εγγυ-
τηνος σια τοντον τενα, ον ο οσιος Παιδιος ειδων μοιος μαραινηπο-
ταραινης ειγουρειν Τον μονηρηγον² Βουλγαρηπιν (ειλικρινης ειγη-
τηνης), τον οσιον τοντον ειν Βουλγαρη, οινηπαντηνηνε³ ζεινερος.
μαραι το ειλος, ειρηδι! ειτο, ει 1016 ειντη μετανιας Βαυγεινον
του Βουλγαρουλον. ειριας ειριονειας ει ειπε νιορηματη εγλι.
δεικποτον Κυριον του Οπους ει ειλο ειρηδι 1016 ειντη μετα-
νιας Κυριον του Μονογειαχου, οικειος ειχονα: «Μινηπο-
ρος γεναχος ει μετεβιληπος ειγουρεινος μοιος Τον μετερηγον Στα-
υρονιντα»: προ γραικωνα χρόνους Τον δεικποτον Κυριον ειχο-
να (sic) ει νιορηματη Τον ουρηρου ειγυτηνηων γραμματων τον ο-
σιον Παιδιου Σπρωνολαγιτου, ο οσιος Παιδιος μετεβιληπος⁴ πει.
Τον αγιον αδαναινον ειτηνηπορος γενης εινε περιοντα Παιδιας ειναι, οι

o.54. 1 ειωφεν. 2 μονηρηγον. 3 οινηπαντηνηνε. 4 μετεβιληπον.

Oἱ δὲ τειλόπες καὶ ποντίς Σταυρούνικα ἀγροοῦλαι πιν γελά¹
τὸ δουοῦρ, εἰδὲ τῆς εἰσεργίας της ποντίς διαστολής ὅτε Μινύτας πα-
τίκεος ἐν ὁρώλας αὐτές ωρίτηρ², τοῖς ὄντοις Σταυρούνικα σήμα-
-οι ρετες νά τικαζίτο. οἷς' οὐ νικορράχην γραψωτέη, ὅτε Σταυρούνικα πο-
-τῆς ἐν ὁ σπόιπερος. Ἐποι δὲ οὐδό τειλόπες σιγονούειναι, τοῖς πιν Σταυ-
-ρού, τοῖς δὲ Μινύτας.³ εἰπὼ δὲ οἴγατε, δη τινεσθ' οὐ περιγένετο τοῦ αἰσιοπε-
-ραγιαπέπος Μινύτα σιπλαΐται νατά τοι τε! Λαδηφέριον γελάτιν
τηνικούειν τοῦ τρεπειον Σταυρού, τοῖς ὄντοις ὁ δοπιτήρ⁴ Μινύτα σιπλα-
-τεύει, εἰ τῆς εἰσεργίας Σταυροῦ της Μινύτα, νά εἴσαβεν οἰ ποντίς αὐτήν
τῆς εἰσεργίας. Τοίτεροι οὖτες σημειωτοποιείν, αραπεικούεινει-
-ται, δη τοῦ ὄροφερε τοῦ Βασιλοτοῦ Σταύρου τηλείατο επό της εὔρεσης
τῆς δαυραλούργοι τινίοντο τοῦ γεγάγου Μινύταον της μεταχ-
-πιρον⁵ εἰκόνον τοῦ οἰοπλετιδίον, τῆς τηρίδης νατά τοῦ ἑτού της ξηρα-
-ωντανώντα σχόδην νοτα.

Ενιαὶ μὲν βασικεῖς λογοτείπαντος Σωτῆράντος ἐν ἔτει 1533, μαλά-
γῆντα μάλιστα τὸ διάδοχον τοῦ Αγαπητοῦ τοῦ Λαζαρίου τοῦ Οὐρανού
τοῦ πατέρος τοῦ Πόδος, τοῦ τοῦ γεννήσαρτος οὗτοῦ θεοῦ τοῦ Λαζαρίου
τοῦ πατέρος τοῦ Ιωάννου τοῦ Λαζαρίου, τοῦ Λαζαρίου τοῦ πατέρος
τοῦ Ιωάννου τοῦ Λαζαρίου τοῦ Λαζαρίου τοῦ Λαζαρίου τοῦ Λαζαρίου
τοῦ πατέρος τοῦ Ιωάννου τοῦ Λαζαρίου τοῦ Λαζαρίου τοῦ Λαζαρίου τοῦ Λαζαρίου
τοῦ πατέρος τοῦ Ιωάννου τοῦ Λαζαρίου τοῦ Λαζαρίου τοῦ Λαζαρίου τοῦ Λαζαρίου τοῦ Λαζαρίου

1 гриб. 2 зелень. 3 огурцы... 4 баклажаны. 5 соколы. 6 ~~и~~ кукуруза.

τοις ἵδιονοις οὐταί τοις τοῖς εἰρητοῖς τοῦτον τοὺς ἐργάζοντας.

Τότε οι θρόνοι της βασιλείας μεταβολή στην αρχή της διαδοχής προσέτελε τον Δημήτρη Σπυρούλην, ο οποίος από την ίδρυση της Αθηναϊκής Ακαδημαϊκής Εταιρείας το 1834, ήταν ο πρώτος πρόεδρος της. Τον ίδιο χρόνο, ο Καρόλος Βασιλεὺς της Ελλάς, απέδειχε τον Δημήτρη Σπυρούλην ως πρόεδρο της Επιτροπής για την επαναστατική συγκέντρωση της Ελλάς. Ο Δημήτρης Σπυρούλης ήταν ένας από τους σημαντικότερους φιλόλογους και ιστορικούς της εποχής, με σημαντικές συνεισφέρσεις στην ανάπτυξη της ελληνικής πολιτιστικής και γνωστικής ζωής.

‘Οὐ ὁ ἵνα ἄγιος μαλπαρχίειρος’ Τερεβίας, μαλπαρχίας κυροτάνευ-
ώντων, ἀφοῦ οἱ αἰετεῖς τοι μαλπαρχίων ναὸν της Ταύρουαραπίδος
περνῶνταν [εἰς] Τρομαγιαν (= Σιόκην), οὐαὶ τοι γειτόνων ὁ ἄ-
στιγγος Τερεβίας ἀνεγένεται εἰς Πνωοῖαν καὶ τὸν δούλιον εἰς ἀνατολικούν
τοῦ νεοῦ μαλπαρχίων ναού, τοῦ νῦν εἰς ὄρηγαν τοῦ ἄγιου Τερ-
πίου, οὐαὶ τοῦ μαλπαρχίντος εἰς Πνωοῖαν ἐκεπολόντος. Εἰς εἰκότερην
τοῦ Κυροτάνευού ωντος, οὐαὶ τοῦ μετεγένεντος ναί ναί μαλπαρχία,

ο.57 Ταῦτα παῖδες της ωραιόπειρας νομοάγουσσοι, ἵνα εἰ τῷ ἄγονῳ
Ὥοσος, καὶ τοῖς ταῖς τοῦ ποντοῦ τοῦ Σταύρου εὐλαβεῖσθαι μαρτυράπε-
σσιν καὶ οὐδετοῖς ἐπομένειν αὐτῷ τὴν ἐποδοντινὴν διαβάσαν,
ποντον ταῖς ὅχιζουσσαν περιάξουσσαν τὰ σπίνθινα μαλακώντας εἰπεῖν,
διειπέμπειν τοὺς αἰγαίους τοὺς ταῖς σπίνθινα μαλακώντας εἰπεῖν,

"Oū dē' aīnūlīfīlo n̄ pīorū, dōt̄ wāpādōgūs n̄ dāwādōlī s̄iūn
zōū dāwādōlōpōjū Nīuzāoū ū lñk dāzāoūs aīdōpē dāwādōn
dōrē qūs oīpārīor zōs rīvēlās īpārēlō, īrda n̄ s̄iūn rīwōlū
dāzāoūs ūdālē ūazādēlō. rō' ūwōlōr qūs b̄yōwōlēs ū ūrīdōlōs
n̄ ū' p̄ovaxōi ūaijāfōr pīr, Oū dē' n̄ aījā ūmō ūrēlō ūt̄, ūwō
zō' qūs īpārēlō ūyōwōoar. aījā ūwōlēs zō' qūs b̄yōwōlē, īp̄-
lāvēs ū ūrēlōs, ūwōxāfōrō ūpōs zō' jīpōs ūmō, ū ūdōlō ū aī-
jā ūmō ūpādōgū ūabāoā ū zōs ūdālōs, q̄pōwō ū ūpēr.
uēwōxāfōrō, ūdōlō ū ūpēr ūpādōgū ū ūdālōs, ū ūpēr ū ūpēr.

καλογερίους. είνας των Καρδινάλιων πατέρων με πολλή δέσμη στην οικογένεια, ήταν ο παπαγγελός ο ωαπιάρχης περιοχής αυτής. Το πανορμικότερο με επονομαία είναι ο Μικλάις ορθόδοξος Στ. Λαζαρόπουλος ο Αράβασσος.

ναχοι, και ουρδαριόνες, οἱ δὲ αγνώταλοι ωρμάρχης ἑρεμίας πέρι
 σ.58· ιερῶν και διανότων ερεθοροπορίνων, και μάινοι οἱ πνοναχοι, και οἱ
 ωρηρηδίκης ρωγανοί λαρναδηρόποι περιδημάρα, και λα-
 νεοναλλες -εισέρεποι ει τοι ναόις και ζονονασ αὐλήν τε τούτους πέρι
 τοις χρονού τε τούτους μόνον, εἴδα και εἴς τούτους οικείους περι-
 λαβίδης.

Τοιαν οὕτων οἱ αγνώταλοι ωρμάρχης ἑρεμίας, να τηναλας οἴνοι,
 και οἱ νεόδημοι ναόις τε τούτους οργανωτούς ηρεμίαν θεάτρη
 δαρματονιν επινότα, εἰς τε τας δαρματον αινην¹ πρωταρχείοντας και
 μονούς την ιστορίαν την ποιητηρίαν² εἰς τας έναρξίους της φύσεως
 διαρροπάς (sic). η σιωσία ωντά δαρματία προπονεῖται τε-
 γκτες τούς περιά ιστορίας αὐλήν αισωαφοπίνων, και εισινασούμενοι
 τούτους δαρματον αὐλού τούτους περιά της φύσεως της φύσεως της φύσεως.

Σύδει, οὕτων γεναρία, και ματά αγνώδειαν οι βαρεμία την παρα-
 παρχειν τούτων, τοις ιστοροις λαοῦ τούτων³. και μαίχηρες, τούτους οικυ-
 σιας ωροσιάτα και ωρόμακε, διέσου ειπεντούς τοις οργανούς την περι-
 σ.59. μηρεια, οἵοι ωαράζιαν ωροσάγοφες, και θαίνοντας την γαραγίδα
 την διαρόπιν και τούτην ωρηρογένειν την γεννήσεων⁴ περιφορεί-
 ντες, και ματεναόλην ωροζενοίτην θριζεμίαν την φέντη, και αύτοντας
 ηγεας, διογειδα, αισού ταί ωροντα ωρηρά την επιδύνα, και δίδοντις
 ηγεας διαδραμεῖται τούτων την επιδύνα, και την επιδύνα την οιπανίου
 γεναρίοντος, εν Χρονώ Υποστού την περία ηγεας, εἰς τούτην την ηγεαν
 ωράλος ονταί τοις ωρηροις αγίαι τοντηρειαν, την την εἰς τοις αι-
 ιναρας την αινιώντας. ηγεαν.

¹ αἰνην. ² η ιστορία.... ³ την ποιητηρία. ⁴ ηγεαν.

